

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Leo Poulsen

BIRGIR WAAG HØGNESEN

Rás2 og VikuBlaðið mest spennandi

TAÐ HELDUR **BIRGIR WAAG HØGNESEN**, SØLU- OG MARKNAÐARLEIÐARI Í **MIÐLAHÚSINUM** UM MINNINGAR-RÍKASTU **HENDINGARNAR** Í HÚSINUM. HANN **FERÐAST** NÓGV Í **EGNUM** LANDI VIÐ **HÚSVOGNI** SÍNUM OG DÁMAR VÆL FØROYSKAN **TÓNLEIK**, TÓ EINGIN ER SUM **HALLUR**, EVI OG **KRISTINA**. OG SO DÁMAR HONUM **SERA** VÆL SVENSK **PØLSERETT**, ALT AV **FØROYSKUM** SEYÐI OG **SUSJI**

Starv?

– Sölu & marknaðarleiðari í Miðlahúsinum.

Besta við starvinum?

– Nógvar bóltar í luftini í senn. Kontakt við nógv fólk og góðar starvasfelagar.

Hvør hending í starvinum er minnisrík?

– Nógvar. Men tá vit keyptu Rás2 og Vikublaðið hava verið mest spennandi, tað bleiv ein nýggj avbjóðing. Tað er tað, mær dámar best.

Hvønn tónleik dámar tær best?

– Allan føroyskan tónleik, men eingin er sum Hallur, Evi og Kristina.

Hvat ger teg í góðum lag?

– Tá eg spæli við oldboys fríggjaveild í høllini. Vit eiga fyra børn og fimm abbað børn, eri serliga glaður fyri øll teirra frambrot, so sum tá tey klára eksamiur, uppgávur og onnur ting. Dagliga gleðist eg um, tá Hilmar Jan, Heri Simonsen og Maggi eru til arbeiðis, teir gera dagin stuttligan. Minir starvsfelagaðar á söludeildini hava altíð eitt gott gullkorn, so vit hava tað simpulpen so stuttligt á deildini.

Hvat gert tú í fríðitíðini?

– Saman við familjuni. Um summarið gangi eg nógv í haganum. Lesi nógv, serliga persónssøgur og fakbøkur, men stundir eru eisini at fáast við okkurt í garaguni, tað njóti eg.

Ferðast tú í egnum landi?

– Ja, heilt nógv. Vit plaga at lána okkurt summer-húsið og bjóða børnum og abbað børnum við. Síðan vit finga húsvogn er ferðingin kring landið blivin heilt nógv. Tað eru stuttligar latur saman við øllum hinum, sum eiga húsvogn.

Aktiva feriu ella sleikja sól?

– Dámi best at nýta góða veðrið við at sleikja sól. Okkara seinasti Kretatúrur var fantastiskur.

Hvat hyggur tú at í sjónvarpinum?

– Onnur eru avhengig av sigarettum, eg eri avhengigur av tíðundunum í útlandskari TV-pressu. Føroyskur og útlandskur fótbóltur, dokumentar sendingar og danskur politikkur er tað, eg brúki sjónvarpið til.

Lívrættur?

– Ongin serligur rættur, men svensk pølserett, alt av føroyskum seyði og susji.

Hvør bók liggur á náttborðinum?

– Fleiri, eitt nú Obama, Pia Kjærsgaard og Kristiansund trålerne, ein bók um trolarnar í Kristiansund í 50'unum.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Móðurmálsviðursløn 2012

Skyldurøkið veður

Fjølmiðlar, undirhaldsbransjan, infotainment, plaga at spyrja fólk um alt møguligt, sum eingin blívur klókari, glaðari ella ein betri samfelagsborgari av at fáa at vita.

Týðningarleysir spurningar og týðningarleys svør.

Men fólkið vil hava undirhald. Og fjølmiðlarnar er til fyri fólkið. Tí fólkið betalur tað, sum onnur ikki betala.

Fólk verða so spurd um besta hetta og næstbesta hatta, yndis bæði eitt og ikki minst annað. Og tey svara fegin.

Í einum av hasum spurnaðinum hjá fjølmiðlunum varð spurt, um fólk høvdu ein óvana, tey vildu sleppa av við.

Nógv svaraðu, púra og sera óvænnað, royking og køkur.

Nær verður ein vani ein óvani? Hvussu nógv ár skulu fólk roykja, áðrenn roykingin gerst ein óvani?

Føroyingar eiga heimsmetið í at arbeiða minni enn fulla tíð.

Tey, sum roykja, arbeiða til dømis ikki fulla tíð. Tey arbeiða ikki í roykipausunum, sum annars eru í arbeiðstíðini.

Eg fekk ongantíð spurningin, handan um nívandi óvanan. Men fekk eg hann tá, hevði eg svarað, uttan at hugsa meg um: skyldurøkni. Skyldurøkni. Pligt-uppfyllili.

Onnur halda, at skyldurøkni er ein góður vani og siður, ja, enn tá ein dygd, ein óvanlig dygd, tí ikki so nógv eru skyldurøkin soleiðis heilt út á eggina.

Nei, skyldurøkni er ein strævin og keðiligur óvani. Og eingin takkar tær fyri at vera skyldurøkin. Fyri at gera tínar skyldur.

Men hesin veturin, sum nú er komin í helvt, hevur fingið meg at broyta hugsan. Skyldurøkni, tann, sum eg líði av, er eitt slag av autismu, og eg eri autistur light. Eg loyvi mær at skriva politiskt ókorrekt um meg sjálvan. So eg beri ikki autismu, eg eri autistur.

Allar arbeiðsdagar eri eg tíðliga á fótum, sera tíðliga. Og var eg ikki so skyldurøkin/autistiskur, var eg ikki farin undan dýnuni síðani eina ferð í desember í fjør.

Tí tað er ræðuligt at fara upp og út í myrkur og illveður og regn hvønn einasta ein morgun, viku eftir viku, mánað eftir mánað. Tað er drepanið so líðandi. Hevði tú ein farra av lívs-neista, slóknar hann og verður skolaður til havs gjøgnum turbinurnar hjá SEV.

Men júst skyldurøkkin, ringi óvanin, noyðir meg at fara upp og til arbeiðis. Hon vinnur á tunglyndinum. Óvani, nei, ikki longur.

Og tá dimmalættingin endiliga av álvara er farin at nærkast uppfaringartíðini, so verður klokkan flutt, tí nú skulu vit hava summartíð á hávetri. Og so er aftur ein tíma myrkari um morgunin.

Eg veit, hví vit flyta klokkan, tí tað gera tey í Danmark.

Alt, sum vit hava í Føroyum, hava vit, tí tað hava tey í Danmark – uttan garnatálgina.

Hví FM í garnatálg, tá eingin annar í verðini hevur garnatálg (tey hava gamaní garnatálg kanska bara wannabe ella look-alike í Íslandi, men hon telur ikki við)?

Hví ikki HM? Vit eru favorittar at fáa heimsmeistararnar, ella fimm heimsmeistarar, í garnatálg.

Og nú er garnatálgin góð fyri heilsuna. Tjóðskaparromantikkurin vinnur á gomlu, donsku, heilsuráðunum. Hjallurin í staðin fyri pyramiduna.

Ferðavinna hevur nú í eitt mannaminni verið vinnan, sum skal bjarga Føroyum. Tað hevur hon ikki gjørt enn.

Tað ber væl til. Setið eitt sølu-fólk, sum dugur at selja óveður og her verður ikki verandi fyri turistum.

Hví verður vígt kranavatn slett í høvdið á børnum, sum verða doypt? Tað er fyri at heilsvaska tey.

Tey telja sær framvegis fanar(F) í fjølmiðlunum.

Latið bara søguna doyggja, hon er einki at reypa av kortini.

Tí er hon heldur ongantíð skrivað. Í staðin fyri niga vit niður í bøn og takka veðurgudi fyri veðrið í okkara alfagra landi.